

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAČ**

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj: St-1523/2019

Stečajni dužnik: HODALJ d.o.o. u stečaju,
OIB: 09863811309, Gora 182, 44250 Gora

Žalitelj: Stečajni upravitelj Domagoj Repač,
Zagreb, Đorđićeva 24, OIB: 24977406612
(prijašnji/prethodni stečajni upravitelj)

ŽALBA

protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu St-
1523/2019 od 12.01.2024. godine

-zbog bitnih povreda postupka

-zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja

-zbog pogrešne primjene materijalnog prava

Sud je pobijanim rješenjem u točki I izreke odlučio:

Nalaže se kupcu EGORRA d.o.o., OIB: 06938193849, Varaždinska ulica 21, Lepoglava, uplatiti iznos od 27.933,89 eura na depozitni račun suda IBAN HR 9223900011300000460, model: 00 s pozivom na broj 1523-19 u roku 15 dana od pravomoćnosti ovog rješenja, a na ime troškova postupka iz čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona za nekretninu upisanu u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Varaždinu, zemljišnoknjižni odjel u Ivancu i to u:

zk.ul. 3978, k.o. Lepoglava, k.č.br. 669/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 52 m2, k.č.br. 670/3 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 140 m2, k.č.br. 670/4 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 8 m2, k.č.br. 687/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 105 m2, k.č.br. 688/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 34 m2, k.č.br. 689/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 75 m2, k.č.br. 690/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 92 m2, k.č.br. 691/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 140 m2, k.č.br. 692/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 86 m2, k.č.br. 693/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 88 m2, k.č.br. 694/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 82 m2, k.č.br. 695/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 42 m2, k.č.br. 696/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 140 m2, k.č.br. 697/2 „Industrijsko“ dvorište Črnilo, površine 151 m2, k.č.br. 698/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 111 m2, k.č.br. 699/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 121 m2, k.č.br. 700/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 143 m2, k.č.br. 701/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 80 m2, k.č.br. 702/2 Industrijsko dvorište Črnilo, površine 100 m2, k.č.br. 5356 Industrijska zgrada, Industrijsko dvorište Kutnica, površine 8945 m2 (Industrijska zgrada,

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAC**

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

površine 1657 m2, Industrijsko dvorište - Kutnica, površine 7288 m2), ukupno površine 10735 m2.

U točki II izreke odlučio:

Nalaže se kupcu EGORRA d.o.o., OIB: 06938193849, Varaždinska ulica 21, Lepoglava, uplatiti iznos od 46.834,62 eura na depozitni račun suda IBAN HR 9223900011300000460, model: 00 s pozivom na broj 1523-19 u roku 15 dana od pravomoćnosti ovog rješenja, a na ime troškova postupka iz čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona za nekretninu upisanu u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Varaždinu, zemljišnoknjižni odjel u Ivancu i to u: zk.ul. 4051 k.o. Lepoglava, k.č.br. 683/1 Poslovna zgrada br. 21 Varaždinska, Industrijska zgrada, Industrijska zgrada, Nadstrašnica i Dvorište Varaždinska, površine 12306 m2 (Poslovna zgrada br. 21 Varaždinska, površine 208 m2, Industrijska zgrada Varaždinska, površine 857 m2, Industrijska zgrada Varaždinska, površine 613 m2, Nadstrašnica Varaždinska, površine 636 m2, Dvorište, Varaždinska, površine 9992 m2), ukupno površine 12306 m2

Žalitelj smatra da je pobijano rješenje suda nezakonito.

Žalitelj smatra da je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog rješenja počinio bitne povrede postupka, pogrešno primijenio mjerodavne odredbe Stečajnog zakona, a ujedno počinio i povredu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u dijelu utvrđivanja i odlučivanja o općim troškovima unovčenja u ovoj pravnoj stvari.

Žalitelj je prijašnji/prethodni stečajni upravitelj u predmetu pod gornjim brojem, koji je svoj zahtjev za određivanje nagrade i naknade troškova za poslove koje je obavio u ovom predmetu, podnio sudu podneskom-obračunom nagrade i naknade troškova dana 10.10.2022. te je ujedno sud dodatno pozvao da o istom odluči podneskom od 29.11.2023. godine.

Sud o žaliteljevom zahtjevu za određivanje nagrade i naknade troškova od 10.10.2022. pobijanom odlukom nije uopće odlučivao niti je istu razmatrao što je razvidno iz sadržaja obrazloženja točke 11. pobijanog rješenja, a zbog čega je prvostupanjski sud počinio naprijed opisane žalbene povrede.

U dijelu opravdanja svog pravnog interesa za podnošenje ove žalbe, te legitimacije-ovlaštenja na podnošenje ove žalbe, a u odnosu na pobijano rješenje prvostupanjskog suda o namirenju i činjenicu da isto pobija u dijelu određenih općih troškova unovčenja, žalitelj se kao prijašnji/prethodni stečajni upravitelj poziva na rješenje **VTS RH Pž-1902/2022 od 29.06.2022. godine koje u prilogu dostavlja**. Iz točke 11. obrazloženja citiranog rješenja VTS RH Pž-1902/2022 od 29.06.2022. **razvidno je da podnositelj ove žalbe ima dopušteni pravni interes i legitimaciju za pobijanje ovog prvostupanjskog rješenja o namirenju**. To iz razloga jer je sadržajno rješenjem o namirenju odlučeno i o nagradi i naknadi troškova sadašnjem stečajnom upravitelju bez da je sud istovremeno odlučivao i o zahtjevu za nagradu i naknadu troškova ovdje žalitelja kao prijašnjeg/prethodnog stečajnog upravitelja od dana 10.10.2022. godine. O zahtjevu žalitelja od 10.10.2022. godine sud pobijanim rješenjem nije uopće odlučivao čak štoviše zahtjev žalitelja za nagradu i naknadu troškova niti ne spominje u obrazloženju pobijanog rješenja, iako je dana 28.11.2023. bio dodatno pozvan podneskom da odluči o zahtjevu žalitelja od 10.10.2022. godine.

Žalitelj smatra da pobijano rješenje nema razloga i ne može se ispitati.

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAC**

Dordićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

Sud je prilikom donošenja pobijanog rješenja počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.2. točka 11 ZPP-a, pogrešno primijenio odnosno nije primijenio mjerodavne odredbe Stečajnog zakona, a ujedno počinio i žalbenu povredu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja jer nije uopće kod odluke o općim troškovima unovčenja odlučivao o zahtjevu žalitelja za određivanje nagrade i naknade troškova prema njegovom prijedlogu od 10.10.2022. godine. **Stoga žalitelj pobija ovom žalbom prvostupanjsko rješenje u cijelosti.**

Sud je pobijanim rješenjem bio dužan odlučiti i o zahtjevu za nagradu i naknadu troškova žalitelja kao prijašnjeg/prethodnog stečajnog upravitelja, a što je propustio učiniti te njegov zahtjev uopće nije uzeo u obzir niti ga spominje u obrazloženju pobijanog rješenja, niti o njemu odlučuje već odlučuje isključivo o pravu na nagradu postojećem stečajnom upravitelju prema njegovom prijedlogu obračuna troškova od 15.11.2023. godine, no i u tom dijelu bez potrebnog obrazloženja, što potvrđuju odluke iz priloga žalbe. Iz ranije citiranog rješenja **VTS RH PŽ-1902/2022 od 29.06.2022.** razvidno je da sud u tom predmetu u rješenju o namirenju nije odlučivao o nagradi ranijeg stečajnog upravitelja već samo postojećeg, kao što je i ovdje slučaj, te da je **VTS RH u obrazloženju iznio stav da je prijašnji stečajni upravitelj zbog takve odluke suda trebao uložiti žalbu.** Stoga je tumačeći citirano rješenje VTS RH jasno da je prvostupanjski sud u ovom pobijanom rješenju **svakako trebao odlučiti i o zahtjevu za nagradu i naknadu troškova ovdje žalitelja kao prijašnjeg/prethodnog stečajnog upravitelja, te odluku o istoj donijeti u okviru općih troškova unovčenja zajedno sa odlukom i o nagradi sadašnjem stečajnom upravitelju,** a zbog kojeg propusta prvostupanjskog suda je pobijana odluka nezakonita, a što je razvidno iz sadržaja pobijanog rješenja u točki 11. obrazloženja.

Nadalje žalitelj ističe pozivajući se na dostavljene odluke u prilogu ove žalbe, da je prvostupanjski sud mogao meritorno odlučivati rješenjem o nagradama stečajnim upraviteljima u ovoj pravnoj stvari primjenjujući odredbu čl. 94 Stečajnog zakona obzirom da je sva imovina stečajnog dužnika u ovom predmetu unovčena. Stoga u ovoj situaciji nema nikakve potrebe za donošenje ovakvog rješenja o namirenju i priznavanjem prava na nagradu ne određujući istu u izreci rješenja već posredno odlučujući o pravu na istu kroz opće troškove unovčenja jer za takav pristup u ovom slučaju nema razloga jer je sva imovina dužnika u ovom postupku unovčena. Na ovaj način se inače odlučuje u postupcima u kojima postoji još imovine koju treba ubuduće unovčiti i na taj način se osiguravaju sredstva i za trošak nagrade stečajnog upravitelja kako se ne bi dogodilo da u trenutku kada stečajni upravitelj dovrši sve poslove za koje je imenovan, kada sud donosi rješenje o nagradi protiv kojega se može podnijeti žalba, za taj trošak stečajnog postupka, nema novčanih sredstava. Ovakav stav je iznesen i u priloženim odlukama VTS RH.

Naime, kako je u ovom slučaju unovčena cjelokupna imovina stečajnog dužnika sud je imao sve elemente za određivanje nagrade i naknade troškova temeljem čl. 94. Stečajnog zakona rješenjem za oba stečajna upravitelja.

Dakle, ključno je i odlučno da je sud pobijanim rješenjem o namirenju odlučio, u okviru iznosa općih troškova unovčenja:

- **faktički i stvarno o iznosu nagrade i naknade troškova isključivo sadašnjeg stečajnog upravitelja prema njegovom obračunu od 15.11.2023. bez potrebnog obrazloženja**

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAČ**

Dordićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

- **zahtjev žalitelja od 10.10.2022. godine sud uopće ne navodi niti spominje u obrazloženju pobijane odluke, dakle postupa kao da zahtjeva nema u spisu, te o istom posljedično niti ne odlučuje, te ga faktički ovim pristupom neizravno odbija**

Stoga se tumačeći pobijano rješenje može doći isključivo do zaključka da je prvostupanjski sud činjenicom da nigdje ne spominje zahtjev za nagradu i naknadu troškova žalitelja, ne odlučujući o istom u stvari njegov zahtjev, odlukom o općim troškovima unovčenja, faktički neizravno odbio. Naime, rješenjem kojeg sud očito ima namjeru donijeti po pravomoćnosti ovog rješenja o namirenju, a temeljem čl. 94. Stečajnog zakona, o nagradi i naknadi troškova stečajnom upravitelju, nije moguće ovdje žalitelju priznati pravo na nagradu i naknadu troškova jer njegove nagrade nema u općim troškovima unovčenja ovog rješenja. To iz razloga jer temelj budućeg rješenja o nagradi i naknadi troškova prema čl. 94. Stečajnog zakona može biti u ovom slučaju samo i isključivo ovo rješenje o namirenju kojim je u dijelu općih troškova unovčenja već faktički i stvarno određena isključivo nagrada sadašnjem stečajnom upravitelju.

Dakle, teoretski da sud donese buduće rješenje temeljem čl. 94. SZ-a kojim bi utvrdio da od rezerviranog iznosa nagrade u troškovima unovčenja dio dosuđuje žalitelju a dio sadašnjem stečajnom upravitelju, u tom slučaju bi takvo rješenje bilo nezakonito jer je ovim rješenjem sud odlučio isključivo o pravu na nagradu sadašnjeg stečajnog upravitelja i on bi u tom slučaju uspješno mogao osporavati pravo žalitelja na tako dosuđenu nagradu jer je o obje nagrade faktički, a stvarno samo o jednoj, postojećeg stečajnog upravitelja, već odlučeno ovim rješenjem. Stoga je iz svega navedenog jasno da pobijano rješenje u tom dijelu nema razloga i ne može se ispitati.

Iz priloženih rješenja VTS RH Pž-1226/2023 od 5.4.2023., koji je odlučivao o žalbi na prvostupanjskog rješenje Trgovačkog suda u Zadru koje je također u prilogu i odluke VTS RH Pž-1902/2022 od 29.06.2022. koji je odlučivao o žalbi protiv prvostupanjskog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu St-2745/2018 od 15.03.2022. jasno je da sud u slučaju kada odlučuje rješenjem o namirenju o općim troškovima unovčenja treba u odnosu na određenu nagradu stečajnom/im upravitelju/ima istu obrazložiti. Pobijano rješenje nema takvih razloga u svom obrazloženju. Dakle ovim pobijanim rješenjem sud samo navodi da je stečajni upravitelj zatražio nagradu te istu ubraja prema dostavljenom obračunu u iznos općih troškova unovčenja koje određuje izrekom pobijanog rješenja bez da pritom daje ikakvo obrazloženje. Dakle, dodatno se pojašnjava u točki 11. obrazloženja pobijanog rješenja sud navodi u sadržaju istog:“..... nagrada stečajnog upravitelja u iznosu od 58.570,96 eura..... Stečajni upravitelj je u obračunu troškova zasebno naveo i nagradu stečajnom upravitelju u iznosu od 58,570,96 eura. Valja navesti da nagrada stečajnom upravitelju u iznosu od 58.570,96 eura također predstavlja opći trošak unovčenja, a sukladno pravnom shvaćanju usvojenom na 5. sjednici sudaca i sudskih savjetnika svih sudskih odjela Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 19. lipnja 2008..... „

Jasno je da u tom dijelu obrazloženje pobijanog rješenja nema uopće navoda o zahtjevu žalitelja od 10.10.2022. iako je isti uredno podnesen sudu te je ujedno podneskom od 28.11.2023. sud ponovno pozvan da o istom odluči. Jasno je iz izreke pobijane odluke da je prihvaćen obračun troškova koji obuhvaća i zatraženu nagradu isključivo sadašnjeg stečajnog upravitelja, dok istovremeno o zahtjevu žalitelja nema nikakvog obrazloženja, niti se taj zahtjev uopće navodi te se o istom ne odlučuje pobijanim rješenjem. Pobijano rješenje je u dijelu obrazloženja točke 11. suprotno odlukama **VTS RH Pž-1902/2022 od 29.06.2022. i Pž-1226/2023 od 5.4.2023.,** iz kojih je razvidno na koji način treba sadržajno obrazložiti opće troškove unovčenja koji obuhvaćaju u ovom slučaju i nagradu sadašnjem stečajnom upravitelju, a trebalo je sadržavati

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAC**

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

odluku o nagradama žalitelju kao prijašnjem/prethodnom stečajnom upravitelju i sadašnjem stečajnom upravitelju koje su trebale biti ujedno obrazložene prema dostavljenim primjerima. Dakle, prvostupanjski sud je i u ovom slučaju kada je odlučivao o općim troškovima unovčenja trebao odlučiti i o zahtjevu žalitelja za nagradu i naknadu troškova prema njegovom zahtjevu a što nije učinio, čak štoviše zahtjev žalitelja nije uopće uzeo u obzir te o njemu nije niti odlučivao te u obrazloženju pobijanog rješenja obrazložiti iznose određenih nagrada stečajnim upraviteljima sukladno obrazloženjima koja su u dostavljenim odlukama u prilogu ove žalbe. **Stoga je jasno da je pobijano rješenje nezakonito i zahvaćeno istaknutim žalbenim povredama.**

U prilog svojih tvrdnji i naprijed iznesenih tumačenja u ovoj žalbi žalitelj se poziva na odluke **VTS RH i to: Pž-1902/2022 od 29.06.2022. i Pž-1226/2023 od 5.4.2023.** te u prilogu dostavlja citirane odluke i ujedno prvostupanjske odluke povodom kojih su donesene citirane odluke VTS RH, te napominje da je riječ o prvostupanjskim odlukama koje su objavljene i dostupne svima za pregled na e oglasnoj ploči sudova.

Slijedom svega iznesenog žalitelj predlaže da drugostupanjski sud prihvati žalbene navode žalitelja i podnesenu žalbu kao osnovanu te pobijano prvostupanjsko rješenje ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

U Zagrebu, 26.01.2024.

Žalitelj:

- Prilozi:**
- 1. VTS RH Rješenje Pž-1902/2022 od 29.06.2022.*
 - 2. TS ZG Rješenje St-2745/2018 od 15.03.2022.*
 - 3. VTS RH Rješenje Pž-1226/2023 od 5.4.2023.*
 - 4. TS ZD Rješenje St-331/2017 od 22.02.2023.*